ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ: 23.45 – 00.55

8.5.68

ΑΡ.Τ. { R. 141 / 13 / F. 17

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (3)

ΣΗΜΑ [1'10"]

Ένα ανοιχτό για ευωφόνη, τη 3η αγιεραρχία στο Μουσ. Πορτραίτο του R. SCHUMANN θα εξαντλήσουμε με τις μεταδόσεις των έργων ~~[illegible]~~ ο της Α' ~~[illegible]~~ ενδεκάμηνης περιόδου, από τον ~~[illegible]~~ στο σταθερό "ένα γραφτό ένας ποιητή αρμονίας αγιεραρχία ~~[illegible]~~. Αν και αργήτερα ο ανθίστε μεγάλος μεν αρχικά αφιερώνει γι' αυτά τα νεανικά του έργα, τη ιδιορύθμια μια αιώνιας δε αδιάλειπτο ο Schumann πάντα τόσο αρχοντικός, τόσο ερωτικός, τόσο γνήσιος τόσο ποιητή ένας ο τρόπος αυτός τα έργα. Μέχρι σήμερα οι ακροατές του ευφορούν μια ειδική τα ακούν τα Παιδικά τα Καρναβάλι κι ακόμα και μπορούμε έργα σαν τα Τσιγγάνα σε Νο και τα Arabesque. Εκείνο αλλά ένα αρμονία φανερά μια ευωφόνη αρχίνησε τα μεταδοθεί σε αρχή πάντα ποιήματα του, ονομασμένα σαν τα γνήσια λίγο FANTASIESTÜCKE, σαν καμιά φορά ένας τα πάει ένα Φαντασιακά ποιήματα. «Φαντασιώνω» ένας τα πάει ένα λίγο σαν (φαντασμαγορικά) αρχοντικά δε και αν έχουν φαντασιακά αυτά έργα: Δεν ευωφόνη τα αρμονικά τα τόσο αυτούσια τα αρχίζει. Δεν μεταφέρει τα έργα μεταξύ τους, μεταφέρει τα γνήσια ποιήματα. Ανάλαφρα σαν βρεφάκια. Δεν κρύβει τα γνήσια ποιήματα: Ανάλαφρα γιατί; — Κίνηση ποιήματα ένα ρίζα. Εφευρετικός ο Ρωσσός Ρουμπινστάιν: [1'30"]

(AUFSCHWUNG – WARUM – GRILLEN – IN DER NACHT)

[13'30"]

• Τα 3 ~~πρώτα~~ τραγούδια παρμένα από τα "FANTASIESTÜCKE" έργο 12 του Σούμαν έχουν και αυτά τίτλους: Μύθος — Εξιάχνιση — Το πέρασμα ~~του τραγουδιού~~ του ιππότη. Τα ακούτε πάλι από τον Αρθούρο Ρουμπινστάιν.

[0.15"]

[FABEL — TRAUMESWIRREN — ENDE VOM LIED]

[10.30"]

• Από τον Αρθούρο Ρουμπινστάιν ακούσατε στο Κόνσερτο "FANTASIESTÜCKE" έργο 12 του Σούμαν.

• Και τώρα σταματήσαμε μία στιγμή το έργο για ορχήστρα του μεγάλου Παγανίνι. Τον ορχηστρικό του αρ. 2 σε Λά μείζονα έργο 61. Όσοι ενδιαφέρεστε μπορείτε μια ευκαιρία να δείτε πανόραμα τι δημιουργία η ορχηστρικά δα έφερε πανόραμα τι δημιουργία η Λιβαδιά η ρε! Εμείς, που θα μπορούσαμε ήδη, θα μπει πάλι 5 χρόνια παραπέρα στο ορχηστρικό η Νέο μέτρο. Ο ανάλογος τον αρχαιοδαρανάτε στο 6 Δημοκρατία του 1848 στο Παρίσι. Ήταν η εποχή που ο Λιστ αποδαρμένε τη φορά αρχίζει δα τον έφερνε νεκρό εκείνος που δεκά χρόνια αργότερα δα τον έφερνε /σε ένα χρηματοκιβώτιο του ENDENICH/ για τεχνικόν τη φαν του/ "Ήταν η έφερε αυτό δεν δα δοθεί πάνω στη μνήμη στη τη πάνω φρεσκάδα τώρα για τα Λιβαδιάς στη τη αρχιτεκτονικά εποχή τη προσπάθησαν Ήτο. Ξέρετε το σύστημα δεν ενώ άπαξ ορθόπνοιο γιατί τη ίδια αμφιτέλεο χρονιά ο ανάλογος μια φορά ένα από τα ~~[illegible]~~ αρ. Σουμπέρτ. Τ. από δαίμονα αγγείου πολύφερτο τη χρό σιάνο και αρχίζει και αρχίζει τη Γ. Τα Λιβαδιά και τη δραία μελωδία γιο τη Manfred. Η ορχηστρικά σε Νέο μέτρο ξαρχίζει μη μια εσωτερική εισαγωγή η σύνθεση αρχίζει στα δέμα του ο ανάλογος δα πάρει έως να

γραμμοφωνίου και γαλήνης. Ένα τόσον μέτριον πρακτικό τόσο ζεστό και χαρακτηριστικό και ίδιο κατάφερε αλφάβητο του Αρμένικου και αναγνώστη. Δεν αρκεί από τα 2 ίδιο και δεύτερο μέρος που ακολουθούσε το δικό του κρυφά, υπάρχει ίδιο φως. Ίδιο αποτέλεσμα. Ο αραιότερο όμως μέρος του έργου εκεί

ασαφηνεύτηκε

το Adagio: Ένα κυκλικό θραγάδι ένα βιολί, γεμάτο μελαγχολία αλλά και γεμάτο παρηγορά. Ένα αρμονικό σύνολο μέσα στο οποίο ο λυρισμός θέλει κάποιες στιγμές. Δεν υπάρχει ευκόλως αν μια χάρισμα τα κατάφερε το γιά πάντα και τα adagio του Lieder. Η ίδια βασανιστική αλφάβητο που χαρακτήρισε τα αρχικά μέρη του Δημητρίου κυριαρχεί και στο Finale του έργου. Όμως και η αυτή η κατάληξη δεν γεμάτη και τα κάνει σύμφωνα. Η αγαπημένη ευκόλως και μια δυσκολία λίγο λόγω. Η Συμφωνία αρ. 61 του Λονδίνου.

• Η Συμφωνία μας δίνει ένα Ποιμενικό αρ. 3 από τη όπερα 28 γιά πάντα. Θα ένα αποσπάσμα από ένα γαλλικό ρομάντζο Νυχτερινό Νατ.

[ROMANCE N. 3 OP. 28 N-3]

[4' 00"]

αλλά ένα Ποιμενικό αρ. 3 πάνω τα όπερα 28 του αποσπάσμα από τα Γαλλικό ρομάντζο Νυχτερινό Νατ. Θέλει να αφήσει μια συνέχεια η αγκαλιάζει αλλά μόνο Ποιμενικό ένα Λονδίνου.

ΣΗΜΑ